

ТЪРЖЕСТВЕНА ПРЕМИЕРА НА ОП. „МОМЧИЛ“

Другият русенски музикален колектив, който ежегодно взема активно участие в Мартенския музикален фестивал, е нашият оперен театър. И той също съдействува и то с едно похвално постоянство щото нашият град да се окаже достоен домакин и да се превърне отново в твърдина на българщината, какъвто бе в предсвобожденската епоха. Вече години наред оперният колектив ни представя на фестивала български оперни произведения, които не само че за пръв път у нас се реализират сценично, но и третираат исторически епохи в нашата история. Така беше например с „Антигона 43“ от Л. Пипков, „Мост“ от Александър Райчев и „Лето 893“ от Парашкев Хаджиев, които се превърнаха в значителни събития и определиха основните тенденции в развитието на българското оперно творчество.

Тази хубава амбиция на нашия оперен колектив намери ново продължение в поставяне то тази година на операта „Момчил“ от Любомир Пипков. Целта му бе не само да даде сценичен живот на още една българска опера, но и да отдале почит към творчеството на нашия голям композитор.

Снощи предстоеше да се представи премиерният ѝ спектакъл и фестивалната публика този път се премести в залата на народната опера. Интересът

бе изключително голям, защото към любителите на музиката изобщо, се прибавиха и любители на операта. Тук бяха много от българските композитори, изтъкнати наши оперни диригенти и режисьори, музиковеди и много гости от страната, столицата и чужбина. Присъствуваха и много политически дейци, хора на изкуството и културата.

Постановката на оп. „Момчил“, над чиято сценична реализация целият оперен колектив положи много усилия, е дело на режисьора и. а. Димитър Узунов, директор на Софийската опера, и на диригента Иван Маринов — главен диригент на националната опера в София.

Под диригентството на Иван Маринов участващите в премиерния спектакъл Иван Димов (Момчил), Мария Венни-славова (Елена), з. а. Кирил Кръстев (Събо), Пенка Дилова (Ефросина), Марин Илиев, Борис Цветков, Надежда Хариотонова, Валентин Григоров, Добри Маников и др., както и хорът пяха с много въодушевление и изградиха един вълнуващ спектакъл.

Публиката по време на представлението, след всяко действие и след края на спектакъла аплодира бурно изпълнителите, диригента и режисьора, а на автора устрои бурни овации. Поднесени им бяха много цветя.

П. НЕДЕЛЧЕВ